

2. Особливості формування бюджетів об'єднаних територіальних громад: пояснювальна записка [Електронний ресурс]. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/3958>

Y. Alekseenko. Formation of local budgets of territorial communities of mykolayiv region in conditions of financial decentralization.

Summary

In the course of the research, the essence of the territorial community budget was determined in accordance with the norms of the current legislation. Established sources of income of local budgets and incomes, which form the budget of the territorial community.

Key words: budget, local budget, financial decentralization, territorial community.

*Науковий керівник: Галунець Н. І.,
асистент кафедри публічного управління та
адміністрування і міжнародної економіки,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

Богославець В.В.

*Магістр факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
bogoslavec96@ukr.net*

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНІВ ЯК СКЛАДОВА ЇХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У даній роботі висвітлено сутність поняття регіон та конкурентоспроможність регіону. Обґрунтовано, що сталий розвиток регіону це здатність регіону в умовах зовнішньої конкуренції забезпечувати відносно високий рівень прибутків та зайнятості.

Ключові слова: регіон, конкурентоспроможність регіонів, сталий розвиток, регіональна політика

Сучасний стан економіки регіонів України відображає загальнонаціональні макроекономічні тенденції та їх суперечності, зокрема диспропорційність соціально-економічного розвитку регіонів; формування сучасної регіональної політики викликає гостру потребу пошуку нового концептуального підґрунтя забезпечення збалансованого економічного та соціального розвитку території України; регіональна економічна політика в Україні має ґрунтуватися на конкурентних принципах та ринкових механізмах господарювання, активізації економічних стимулів до оптимального використання наявного потенціалу регіонального розвитку та інституційних можливостей території.

Поняття регіону варіюється залежно від цілей і завдань дослідження або інших цілей. Тобто будь-яку територію можна розглядати як регіон відповідно до низки критеріїв, що лежать в основі визначення. На думку З. Герасимчука, щодо розуміння поняття «регіон», як об'єкта державної регіональної політики сталого розвитку, визначається як система суспільних відносин щодо забезпечення відтворювальних процесів у межах конкретної території. Доцільним є розуміти регіон як територіально-цілісна частина країни, яка відрізняється своєрідністю природного середовища, що зумовлює тип та

структуру економіки, яка характеризується своєрідним співвідношенням різних галузей господарства, глибокими та різноманітними зв'язками між ними, закінченим циклом відтворення, спільними рисами історичного розвитку, виробничими навиками, соціально-культурними традиціями населення, функціональними особливостями (спеціалізацією), яка виділена за сукупністю цих ознак в адміністративну одиницю та являє собою підсистему соціально-економічного комплексу країни [5].

Більшість ранніх підходів до визначення сутності поняття «конкуренція» більшою мірою базуються на дефініціях суперництва та боротьби [3]. Водночас, за визначенням Європейської Комісії, регіональна конкурентоспроможність – це здатність регіону виробляти такі товари та послуги, які користуються попитом на міжнародних ринках, та водночас забезпечують стабільний і високий рівень прибутків місцевого населення [5].

Перехід України до сталого розвитку значною мірою визначається активною участю в цьому процесі регіонів. Сталий розвиток регіонів країни має бути орієнтований на забезпечення умов, які дозволять кожному регіону країни мати необхідні та достатні ресурси для забезпечення гідних умов життя населення, комплексного розвитку та підвищення конкурентоспроможності власної економіки. У регіонах мають бути розроблені особисті Концепції сталого розвитку регіону, на основі яких формуватимуться відповідні стратегії та програми щодо створення умов для переходу до сталого розвитку та забезпечення їх конкурентоспроможності [4].

Зміст регіональної політики сталого розвитку передбачає взаємоузгоджену цілеспрямовану діяльність органів державного та регіонального управління і місцевого самоврядування на створення умов для забезпечення збалансованості економічної, соціальної та екологічної сфер регіону у відповідності до стратегічних орієнтирів його розвитку, що в свою чергу формують комплекс елементів, які і показують рівень конкурентоспроможності кожного окремого суб'єкта [1, 2].

Згідно з концепціями сталого розвитку регіонів мають бути сформовані програми, метою яких є обґрунтування основних напрямів переходу регіонів до сталого розвитку із врахуванням їх ефективної участі при реалізації цього процесу. Розробка програм, що відображають регіональні аспекти сталого розвитку, мають здійснюватись як у рамках діючої системи державних прогнозів і програм соціально-економічного розвитку так і окремих документах, що направлені на вирішення найбільш проблемних ситуацій у даному регіоні. Набуття регіоном статусу високо конкурентоспроможного на світовому рівні повинно починатися з підвищення рівня конкурентоспроможності в межах національної економіки. Для цього органи місцевого самоврядування повинні спрямовувати свої зусилля на те, щоб усі критерії конкурентоспроможності регіону були високими на загальному національному рівні, а після цього і на міжнародному.

Отже, на нинішньому етапі в межах європейської інтеграції визнається, що саме регіон є тим простором, де формується та підтримується

конкурентоспроможність національної економіки. Поряд з цим, сталий розвиток регіону в можливий тільки в тій ситуації, якщо буде забезпечено підвищення рівня конкурентоспроможності регіону. Сучасний етап розвитку держав з ринковою економікою диктує необхідність формування нової системи гнучкого регіонального управління, що постійно адаптується до зовнішніх умов, розробки нових інструментів для пошуку шляхів стійкого регіонального розвитку.

Список використаних джерел:

1. Герасимчук З. В. Конкурентоспроможність регіону: теорія, методологія, практика: Монографія / З. В. Герасимчук, Л. Л. Ковальська. - Луцьк: Надстир'я, 2008. - 248 с.
2. Безугла В.О. Аналіз конкурентоспроможності регіонів України / Безугла В.О. // Регіональна економіка. – 2004. – №4. – С. 64–68.
3. Портер Е. Майкл. Конкурентная стратегия: Методика анализа отраслей и конкурентов / Портер Е. Майкл. - М.: Альпина Бизнес Букс, 2005. - 454 с.
4. Світовий центр даних. Профілі країн [Електро- нний ресурс] - Режим доступу до ресурсу: <http://wdc.org.ua/uk/services/country-profiles-visualization>
5. Ушвицкий, Л.И. Конкурентоспособность региона как новая реалья: сущность, методы оценки, современное состояние [Текст] / Л.И. Ушвицкий, В.Н. Парахина // Сборник научных трудов СевКавГТУ. Серия«Экономика». – 2011. – № 1.

V. Bogoslavet. Competitiveness of regions as a part of sustainable development.

Summary

In this paper, the essence of the concept of region and the competitiveness of the region is highlighted. It is grounded that sustainable development of the region is the ability of the region in terms of external competition to provide a relatively high level of income and employment.

Key words: region, regional competitiveness, sustainable development, regional policy.

Науковий керівник: Галунець Н.І., асистент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

Вербовенко Ю.В.

*Здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету,
Миколаївський національний аграрний університет
м.Миколаїв, Україна
verbovenkolalala@gmail.com*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ РИЗИКІВ

Досліджено сутність поняття «страхування». Узагальнено ризики у страхуванні та визначено ризики щодо сільськогосподарських культур. Проаналізовано зарубіжний досвід в галузі сільськогосподарського виробництва, наведено моделі страхування в галузі сільськогосподарського виробництва.

Ключові слова: страхування, американська модель страхування, європейська модель страхування, змішана модель страхування, страхування сільськогосподарських ризиків.

Страхування сільського господарства є одним з важливих засобів зменшення ризиків у сільськогосподарському виробництві. Незважаючи на суттєву необхідність даного захисту, в нашій країні лише робляться перші кроки у цьому складному ринковому сегменті.